

I

Fem Valencianistes verídaders

Lo mes penós del nostre treball es aumentar les files de Valencianistes convensuts, de Valencianistes qu'es tracin una senda y no'ls se la fasin torsar ni á la forsa ¿com els farem? Pues de la manera mes sencilla, fentlos coneixer lo que no saben, No es una vergonya qu'en Valencia no i hagi ningú que sapia escriure el valenciá, pues bé femlo apendre fem que en els colegits que ara tenen prohibit el parlarlo el parlen, fem que es creen en els mateixos, classes en les quals s'enseyi á escriurelo, y sobre tot no 's entreguem y quant un Valenciá mos parli en castellá digamli que no l'entnem per que les llengües nosatros les coneixem solsament per parlar en els fills dels paisos en que es parlen, per lo cual l'obligarem á parlarlos en la nostra qu'es mes antiga y mes hermosa que totes les que es parlen en la península Ibérica com ho demostra els sols fets que'n al estranger y en diferentes Universitats s'ensenya la *Llengua Valenciana*.

També tenim que fer que coneguim la historia de la Regió, ensenyamla nosatros y fent que la ensenyin als gicotets, pues com vosatros sabeu si ells coneixen be la historia y la llengua de la seua Patria, tingau per segur qu'el día que siguin grants serán companys nostres y la defensarant millor que nosatros per la circumstancia d'haber conegut desde jovenets les ingusticies que pera nosatros els valencians han tingut els governs, que no mos donen ni mos han donat may lo que per dret es nostre.

M'allargaría molt si vullguera acabar este tema y com no puch disposar de mes puesto faig punt final y en el proxim número vos contaré de la manera que mirarem de conseguir l'implantació de les citades assignatu-

res en alguns colegits del nostre Reine.

ROBERT BLANQUER BELDA.

President de Joventut Valencianista

La reixa de l'alqueria

La reixa de l'alqueria
Plena está de enredraderes
Y els don-pedros, l'armonia
Porten en ses flors primeres.
De bell encaix pues, la reixa
Está sempre prepará
A sentir la dolsa queixa
De la dona enamorá.
Y les flors tenen costum
De recibir amoroses
L'alé que plé de perfúm
Els diu tantísimes coses...

Y molts desde fora veuen.
Dos parelles de clavells
Y els colors diuen que tenen,
Dos negres y dos vermells.

D'eixes misterioses flors
Estich en l'íntim secret
Perque al latir nostres cors
Tos ulls y tos llavis veig.

TÚRIA.

